

عنوان مقاله:

اقدامات تامینی و بازپرورانه در مورد اطفال و نوجوانان بزه کار در روند رسیدگی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

زهرا علیپور پناوندانی - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، واحد بندرانزلی، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرانزلی، ایران

خلاصه مقاله:

اطفال و نوجوانانی که به هر دلیل مقررات عمومی را زیر پا می گذارند را نمی توان مانند بزرگسالان مجرم شناخت. آن ها آموزش زندگی در شرایط سخت، تحت اصول قانونی را باید فرا بگیرند. برای این منظور ابتدا لازم است از سرکوب کیفری آن ها دوری جست و سپس در سیستم عدالت کیفری در مرحله محاکمه و پس از آن در دادگاه با در نظر گرفتن معیارهای دادرسی عادلانه، استفاده از مشاور و مددکار اجتماعی، استفاده از جایگزین های حبس، مانند تعلیق مجازات، تعویق صدور حکم و میانجی گری، می توان از فرستادن طفل یا نوجوان به کانون اصلاح و تربیت جلوگیری نمود. با توجه به این که رویکرد قانون گذار نگرشی غیر افتراقی و زندان مدار بر کانون های اصلاح و تربیت است. با به کار گیری همه این تدابیر، چنانچه به عنوان آخرین راه کار طفل یا نوجوان به کانون اصلاح و تربیت فرستاده شد، برنامه های اصلاحی این نهاد می تواند در امر باز اجتماعی شدن وی کمک فراوانی کرده و در نهایت از تکرار جرم طفل یا نوجوان پیشگیری نماید. از مجموع مطالبی که بیان شد می توان نوع دیگری از پیشگیری را در کنار انواع دیگر آن نتیجه گرفت. باید نگاه جرم شناسی پیشگیری را از روی شخصیت فرد و محیط آن برداشته و آن را بر روی نهادهای آیین دادرسی کیفری به عنوان عاملی جرم زا متمرکز کرد؛ تا با استفاده از راه کارهایی که به تفصیل ذکر آن گذشت از نهادهای آیین دادرسی کیفری قرائتی پیشگیرانه ارائه داد

کلمات کلیدی:

اطفال و نوجوانان، دادگاه اطفال و نوجوانان، اقدامات تامینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1511317>

